

РЕШЕНИЕ

№ 38838

гр. София, 21.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в
публично заседание на 21.10.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **7141** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба на Фондация „Върховенство на закона“, чрез адвокат И. Я., срещу Решение № ДОИ1-4(1).10.06.2025 г. на секретаря на [община], с което е налице отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 и т. 4 от заявление от 27.05.2025 г.
С направено уточнение на жалбата се поддържа за липсата на диспозитив. Счита, че кметът е задължен да съхранява исканата обществена информация и да я предостави при поискване. Не се споделят мотивите за липсата на задължение на ответника да систематизира и обработва информацията по допълнителен начин, за да бъде удовлетворено искането на жалбоподателя.
Ответната страна – секретаря на [община] изразява становище за неоснователност на жалбата. Посочва се, че информацията не е налична във вида, в който е поискана. Поддържа, че същата не е налична, а следва да се състави по повод направеното искане по ЗДОИ. В този смисъл задълженият субект не е длъжен да съставя за целите на достъпа до обществена информация, исканата информация, с която не се разполага във вида, който е поискана.
Съдът, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:
До кмета на [община] е подадено заявление вх. № ДОИ1-4/27.05.2025 г. от Фондация „Върховенство на закона“, с което е поискано предоставяне на обществена информация за следното: 1. Колко са лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл. 3, ал. 2 ЗТ и са предоставили на кмета на общината доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 ЗАПСП в периода 01.01.2020 г. до

31.12.2024 г; 2. Колко на брой и в какъв размер са санкциите, наложени след установени нарушения на чл. 98в ЗАПСП в периода 01.01.2020 г. до 31.12.2024 г; 3. Колко са длъжностните лица, определени да контролират спазването на чл. 98в ЗАПСП към 31.12.2024 г; 4. Колко проверки са извършени във връзка с извършването на контрола по смисъла на чл. 98в ЗАПСП в периода 01.01.2020 г. до 31.12.2024 г; 5. Постъпили ли са искания за съдействие от длъжностни лица, определени със заповед на министъра на културата при или по повод проверки в периода 01.01.2020 г. до 31.12.2024 г; (чл. 98, ал. 2, т. 8 ЗАПСП) и съответно колко на брой.

Постановено е Решение № ДООИ1-4(1).10.06.2025 г. от секретаря на [община], с което е предоставена исканата информация по т. 2, т. 3 и т. 5 от заявлението на Фондация „Върховенство на закона“.

С Решение № ДООИ1-4(1).10.06.2025 г. на секретаря на [община] е отказано предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 и т. 4 от заявление от 27.05.2025 г. на Фондация „Върховенство на закона“.

Изложени са мотиви, че същата не е налична, а трябва да се създава чрез събиране на данни и изготвяне на справки по повод направено искане. Задълженият субект по чл. 3 ЗДОИ не е длъжен да съставя за целите на достъп до обществена информация, исканата информация, с която не разполага във вида, в който е поискана. Според органа целта на ЗДОИ не свързана със събиране на данни и извършване на дейности с цел създаване на конкретни отчети и справки по заявлението. Исканата информация налага извършване на анализ, справка и обобщаване на данни за период от 4 години. Задълженият субект не може да бъде задължаван да систематизира и обработва допълнително наличната информация, за да се уважи искането на заявителя. Исканата обществена информация следва да е била създадена назад във времето или да се съхранява вече от задължения субект, а не да се извлича от други документи.

В мотивите допълнително се посочва, че с оглед естеството на информацията и нейния обем, със заявлението умишлено се създават затруднение на общинската администрация да я предостави.

Приложена е Заповед № 391/30.05.2013 г. на кмета на [община], с която на административния секретар на [община] са предоставени по реда на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ правомощията да се произнася по искания за предоставяне на достъп до обществена информация.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, вр. чл. 40, ал. 1 ЗДОИ.

Жалбата е подадена от лице, което е адресат на решението, което в т. 1 и т. 4 е неблагоприятно за жалбоподателя, доколкото не се удовлетворява негово заявление за достъп до обществена информация.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспорваният акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДОИ. Представи се заповед за делегиране на правомощия по реда на чл. 28, ал. 2 ЗДОИ.

Страните не спорят, че със заявлението се иска предоставяне на обществена информация. Единствено следва да се посочи, че щом дадена информация е свързана с дейността на органа и неговата администрация, съответно дава възможност на гражданите да си съставят мнение за тази дейност, то търсената информация има характер на обществена информация.

Спорът е концентриран в това дали задълженият субект има ли задължение да съхранява исканата информация във вида и начина, по който е поискана от жалбоподателя.

В случая се иска за колко лицата, стопанисващи търговски обекти по чл. 3, ал. 2 ЗТ, които са предоставили на кмета на общината доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение по смисъла на чл. 18, ал. 2, т. 3 ЗАПСП за период от 4 години. Също така е поискана информация за броя извършените проверки за период от 4 години във връзка с извършването на

контрол по смисъла на чл. 98в1 ЗАПСП.

Съгласно чл. 98в1, ал. 1 ЗАПСП кметовете на общини упражняват контрол върху търговските обекти и туристическите обекти по чл. 3, ал. 2 ЗТ за предварително уредените права за публично изпълнение на живо или чрез запис на произведения, на записани изпълнения, на звукозаписи, на записи на филм или на друго аудио-визуално произведение или на части от тях.

Според чл. 98в1, ал. 2 ЗАПСП лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл. 3, ал. 2 ЗТ, при поискване най-малко веднъж годишно предоставят на кметовете на общини доказателства за отстъпените им права за публично изпълнение.

Чл. 33 ЗДОИ визира само случаите, когато органът не е нормативно задължен да създава и съхранява исканата информация, а случаят не е такъв, тъй като не се отнася за създаването и съхраняване на информация, а за нейното селектиране по критерии. В случая се иска предоставяне на обобщена информация (единствено по брой) по критерии във вече създаден и поддържан информационен масив.

Органът води информация за това дали са наложени санкции при осъществяване на контрол по реда на чл. 98в1, ал. 1 ЗАПСП, тъй като с необжалваната част от решението (т. 2) е предоставена информация, че не са установени нарушения на чл. 98в1, ал. 2 ЗАПСП за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2024 г.

Информацията по т. 1 и т. 4 от заявлението е помежду си свързана, тъй като контролът се осъществява чрез направено поискване от контролния орган до лицата, които стопанисват търговски обекти и туристически обекти по чл. 3, ал. 2 ЗТ. Този извод се прави от това, че в нормата на чл. 98в1, ал. 2 ЗАПСП е въведено изискване доказателствата да се предоставят от проверяваните при поискване от контролния орган, а чл. 98в1, ал. 3 ЗАПСП регламентира санкцията за непредставянето на такива доказателства. Това означава, че проверката е свързана с отправено поискване от контролните органи, т. е. броят на проверките би следвало да отговаря на отправените искания по чл. 98в1, ал. 2 ЗАПСП.

Органът не твърди за липсата на информация по посочените критерии в заявлението и за техническа невъзможност за сортирането по критерии, респ. за откриване на налична информация по критерии. Принципно се споделят доводите на органа за липсата на задължение за съставяне на информация във вида, който е поискана, но при условие, че това би довело до сериозни затруднения или при липсата на техническа обезпеченост. Съдът намира, че няма пречки със съвременната техническата и деловодна обезпеченост на общините да се установи колко са отправените писмени искания по чл. 98в1, ал. 2 ЗАПСП от контролните органи, от което да се направи извод за броя на извършените проверки и колко са лицата, които са изпълнили същите. В тази връзка информацията по т. 1 и т. 4 от заявлението би могла би могла да се предостави по критериите, посочени в заявлението, т. е. същата е единствено извадка по критерии от вече налична информация. Не става въпрос и за поддържане/съхраняване на информация по определен начин или за създаване на статистически данни, а за възможност за селектиране на наличната информация по определени критерии.

По изложените мотиви, съдът намира жалбата за основателна, за което на основание чл. 172, ал. 2, предл. „второ“ АПК следва да се отмени оспореното решение в обжалваната част и преписката да се изпрати на органа, който да предостави исканата обществена информация.

По разностките:

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК оспорващата страна има право на разноски, които в случая са 10 лева за заплатена държавна такса и 1 000 лева за адвокатски хонорар, който е платен в брой, видно от приложения договор за правна помощ. Не се споделя възражението за прекомерност на адвокатския хонорар, тъй като същият е в минималния размер

по чл. 8, ал. 3 от Наредбата за възнагражденията за адвокатска работа.

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № ДООИ1-4(1).10.06.2025 г. на секретаря на [община] в частта, с което е налице отказ за предоставяне на достъп до обществена информация по т. 1 и т. 4 от заявление от 27.05.2025 г. на Фондация „Върховенство на закона“.

ИЗПРАЩА преписката на секретаря на [община], който следва в 14-дневен срок да се произнесе по т. 1 и т. 4 от заявление от 27.05.2025 г. на Фондация „Върховенство на закона“ , като се съобразят мотивите на решението.

ОСЪЖДА [община] да заплати на Фондация „Върховенство на закона“ сумата в размер на 1 010 лева, представляваща направени по делото разноси.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 40, ал. 3 ЗДОИ.

Съдия: